

Hoogbegaafde kinderen uit grafologisch en schriftpsychologisch standpunt

Esther Dürr, Wallisellen, juli 2001 (Diplomarbeit)

Dürr vervaardigde dit werkstuk in het kader van haar grafologieopleiding bij de Zwitserse grafologische/schriftpsychologische beroepsvereniging (SGB).

Zij probeert in haar onderzoek aan te tonen dat het, dank zij grafologie en schriftpsychologie, mogelijk is om cognitieve gaven te herkennen. En dat het tegelijk mogelijk is de emotionele kant van hoogbegaafde kinderen op te merken.

Bewust stelt zij het algehele begrip ten aanzien van het hoogbegaafde kind op de voorgrond. Het is voor haar belangrijk, dat lichaam, psyche en geest als eenheid en tevens in samenhang met de omgeving worden gezien.

Door hun grote verstand en grote gevoeligheid komen deze kinderen vaak in een spanningsveld, dat tot verkeerde aanpassingen en frustraties leidt.

Grafologisch blijkt hoogbegaafdheid te herkennen aan de volgende kenmerken:

Totaalkenmerken:

- differentiatie wat betreft uitvoering en vormgeving (vooral bij vrij opstel en boom)
- ruimtelijk/driedimensionaal voorstellingsvermogen (vooral bij boom)
- goede geleiding
- duidelijkheid en zekerheid in de uitvoering van het werk
- concentratievermogen
- individualiteit en creativiteit in de vormgeving van letters en boom
- zelfstandigheid in vorm en uitvoering
- zekere streekvoering (weinig oefening draagt bij tot verkrampte streekvoering!)
- nadruk op de wil

Afzonderlijke kenmerken:

- snelheid
- hoge i-punten: wensen en visies
- lage i-punten: nauwkeurigheid, concentratie, verband met de werkelijkheid
- vereenvoudiging: zich tot de kern beperken

Bij haar onderzoek kwam Dürr deze problemen bij hoogbegaafde kinderen tegen: emotionele onzekerheid, gevoelens van berusting, gevoelens van ongenoegen, behoefte aan harmonie, isolering, perfectionisme, plichtsvervulling, radeloosheid, zich terugtrekken, zelfbeheersing, zelfcontrole, sensibiliteit, neiging tot overbelasting. (Onderzocht er 26 in de leeftijd 7-17 jaar)

Voor haar staat vast, dat zich reeds heel vroeg een zelfstandig en persoonlijk schrift ontwikkelt. Bij hoogbegaafde kinderen tonen zich uitgesproken: een goede geleiding, wilskenmerken, evenals individualiteit en zelfstandigheid.

Dürr besluit zo: "Ik pretendeer niet en betwijfel ook, dat ik via de grafologie met zekerheid conclusies over hoogbegaafdheid kan trekken. Ik ben echter van mening, dat ik als grafologe een niet te onderschatten bijdrage kan leveren aan het inzicht in de persoonlijkheid van een kind en zo ondersteunend en helpend kan werken voor het welzijn van het kind, bijvoorbeeld bij positiebepaling en verklaringen. Met een grafologisch verslag, dat als basis voor gesprek en discussie kan dienen, staat de ouders daarmee een verder hulpmiddel ter beschikking, dat de stimulering en verdere ontwikkeling van het kind dient".

DS/27.02.06